

Praha-Žižkov, 28. 8. 2022
P. Jareš

Bojujme vírou
2Kr 19,1-20
1Tm 6,6-12

I v těch nejtěžších chvílích nám Pán Bůh svým slovem dodává naději. Přečetli jsme si vyprávění o tom, jak to za své vlády prožil judský král Chizkijáš. V jeho zemi tehdy řádila armáda Asyřanů, která byla velmi silná. Armádu vedl sám asyrský král, který poslal k Jeruzalému své hodnostáře se silným vojskem. Mluvčím poselstva byl nejvyšší číšník, který jménem asyrského krále odrazil Chizkijáše i jeho lid od důvěry v Hospodina (viz 2Kr 18,13-37). Hospodin je prý nezachrání, stejně jako to nedokázala božstva ostatních národů, které Asyřané přemohli. Právě v reakci na tato troufalá slova král roztrhl své roucho na znamení zármutku. Byla to opravdu tísnivá chvíle, kdy naléhavě potřeboval Boží pomoc. Proto se uchýlil do chrámu a poslal posly k proroku Izajášovi s prosbou, aby se u Hospodina přimluvil za lid. Izajáš odpovídá tím, že do temné situace přináší slovo od Hospodina. Je to poselství naděje, které začíná výzvou: „*Neboj se těch slov, která jsi slyšel, ...*“ (2Kr 19,6 ČEP) A pokračuje ujištěním, že asyrský král odtáhne zpět do své země, kde bude zabit. Bylo to jasné Boží slovo, na kterém mohl Chizkijáš společně se svým lidem stavět. Slova Nejvyššího vládce jsou zde v protikladu k pyšným slovům pozemského krále. I do našich temnot Pán Bůh promlouvá. Zejména k nám promlouvá radostnou zvěstí o Pánu Ježíši Kristu (srov. Žd 1,1-2), který za nás a za naše hříchy položil život a kterého Bůh vzkřísil z mrtvých (1K 15,1-8). V této zvěsti nám Bůh říká, že je s námi. V této zvěsti nám Bůh říká: „*Nebojte se, všechno s vámi dobře dopadne!*“ Ve spojení s Pánem Ježíšem můžeme mít jistotu, že nic z toho, co nám hrozí, nás nezničí. Můžeme stavět na skutečnosti, že v Kristu nás Bůh přijímá a je s námi. Když věříme Boží zprávě o Kristu, pak se můžeme společně s apoštolem ptát: „*Je-li Bůh s námi, kdo proti nám?*“ (Ř 8,31 ČEP)

V těžkých chvílích k nám ale doléhají také slova, která naši naději v Bohu zpochybňují. Chizkijáš se s takovými slovy setkal v dopise od nejvyššího číšníka. Nejvyšší číšník, patrně i s celým vojskem, od Jeruzaléma odešel. Snad proto, aby podpořil svého krále v situaci, kdy se z jihu blížila Tirhákova armáda. Asi nechtěl, aby si Chizkijáš tuto změnu okolností vykládal jako Boží pomoc. A tak k němu poslal posly se svým psaním. Smysl tohoto vzkazu byl naprostým opakem poselství, které přinesl prorok Izajáš. Chizkijáš nemá počítat s tím, že Jeruzalém bude před Asyřany uchráněn Boží mocí. Ostatním poraženým národům jejich božstva v boji s Asyřany také nepomohla. Jinými slovy: „*V Bohu si nedělej žádné naděje, stejně tě v tom nechá a nepomůže ti. A vlastně ani nemá na to, aby ti pomohl.*“ Apoštol Pavel píše o tom, že máme vždycky mít štít víry, kterým bychom „*uhasili všechny ohnivé střely toho Zlého.*“ (Ef

6,16 ČEP) Těmi ohnivými střelami mohou být i tísnivé a pochybovačné myšlenky, které nás napadají v obtížných situacích. Často i pod vlivem mailů, dopisů, pod vlivem něčích nenávistných nebo posměšných slov. Mají mnohdy vyvolat dojem, že Bůh s námi vlastně není, pomáhat nám nechce a vlastně ani nemůže. Dojem, že ta víra v Pána Ježíše je sice pěkná věc, ale v každodenním životě nám nijak nepomůže. Dojem, že nás Kristus nezachrání a ty úkoly a starosti nás stejně nakonec přemohou. Jde o útoky na naši víru v Boha, v Krista. Ale právě vírou, jako štítem, se těmto útokům můžeme ubránit.

Zpochybňující myšlenky a slova můžeme přemoci tím, že zaujmeme rozhodný postoj víry. Apoštol Pavel nabádal Timotea, aby bojoval dobrý boj víry (1Tm 6,12). V životech Božích lidí se bojuje o víru a bojuje se vírou. Příklad takového zápasu o víru můžeme vidět zde v reakci Chizkijáše na ono psaní. Odešel do chrámu a rozložil popsané listy před Hospodinem. Byla to vlastně taková modlitba beze slov, kterou tuto záležitost svěřoval Bohu. I naše modlitby mohou někdy začínat právě takto beze slov, třeba tak, že před sebe položíme otevřený notebook s mailem, nebo dopis se špatnou zprávou. V jedné naší písničce zpíváme: „ Má modlitba nemívá někdy slova, když v slzách za Ježíšem přicházím. “¹ Chizkijáš pak pokračuje hlasitou modlitbou, ve které zaujímá jasný postoj důvěry vůči Hospodinu. Připomíná naprostou Boží svrchovanost nad celým světem. Jeho stvořitelskou moc. A ve vzkazu od nejvyššího číšníka odděluje fakta od jejich klamného výkladu. Asyrští králové skutečně přemohli jiné národy a dokonce zničili jejich modly. Bylo to však proto, že na rozdíl od Hospodina tato božstva žádnými skutečnými bohy nebyla. Minulá vítězství Asyřanů tak nemohla sloužit jako argument proti víře v Hospodina. V Boží přítomnosti a v modlitbě si judský král dělá pořádek ve své mysli a utvrzuje se ve své víře v Hospodina. A pak prostě Hospodina prosí o záchranu. I my si takto potřebujeme čas od času udělat pořádek v záležitostech víry. Oddělit fakta od jejich falešných vysvětlení. Ano, zhřešili jsme, něco jsme zpackali. To ale přece neznamená, že s námi Bůh skoncoval. V Kristu nás přijímá jako své děti a nabízí nám odpuštění. Můžeme mu své hříchy vyznat a znovu vstát. Ano, rostou ceny energií a dalších věcí. Ale to přece neznamená, že musíme propadnout strachu. Kristus nás přece ujišťuje, že Bůh se o naše životní potřeby postará (Mt 6,28-34). Věřit v Boha neznamená popírat skutečnost, existenci problémů. Znamená však, že se na ně díváme ve světle Boží pravdy. Ve světle Božího slibu záchrany skrze Pána Ježíše Krista. V tomto světle můžeme Boha směle prosit, aby nás zachraňoval. Můžeme prosit, aby se záchrana skrze Ježíše Krista projevila nově a hojněji v našich životech. Chizkijáš tehdy Hospodin ujistil, že jeho modlitbu slyšel. Když v modlitbě zaujmeme postoj víry, Pán Bůh jistě může o vyslyšení ujistit i nás. „ *A pokoj Boží, převyšující každé pomyšlení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši.* “ (F 4,7 ČEP)

---

¹ Píseň číslo 101, Nové písně II (modrý zpěvník)